

РЕШЕНИЕ

№ 1407

гр. София, 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 20.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **12152** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.с чл.34 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Н. С. Ш. гражданин на С. срещу Решение №20738/11.12.2023 година на Заместник-председател на ДАБ към МС на РБ, в частта, с която последният отказал да разреши на Н. С. Ш. - гражданин на С. да се събере на територията на РБ с дядо му- Н. С. М..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се, че обжалваното решение е издадено в нарушение на чл.35 и чл.36 от АПК- при допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила, при неизяснена фактическа обстановка и е направен необоснован извод за липса на основания да се събере с дядо му, който е на 65 годишна възраст, не е обсъдено дядото има ли доходи, кой може да се грижи за него, не е обсъдено, че същият страда от Ишемична болест на сърцето и необходимо ли е да живее на територията на РБ със сина си и внука си. Иска се отмяна на решението в обжалваната част и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

В съдебно заседание, оспорващият- Н. С. Ш. редовно и своевременно призован, не се явява. Жалбата му на завените основания се поддържа от адвокат Л., редовно упълномощен.

Ответникът по оспорването- Заместник- председател на ДАБ към МС на

РБ, редовно и своевременно призован, се представлява от юриконсулт Х. редовно упълномощен, който оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

С Решение № 4825/08.03.2023 година на Заместник- председател на ДАБ към МС на РБ е отказано предоставянето статут на бежанец на оспорващия, но му е предоставен хуманитарен статут.

На 22.05.2023 година оспорващият депозирал Молба до Председател на ДАБ към МС на РБ, с която поиска да се събере със семейството си - Ш. С. Н.- баща, Н. А. Х.- майка, Ф. С. Ш.- брат, Б. С. Ш.- сестра, А. С. Ш.- сестра, Х. С. Ш.- сестра, Н. С.- дядо и към молбата си приложил семейна книжка, паспорт и медицинска документация на Н. С..

На 01.08.2023 година с оспорващия е проведено интервю в присъствието на преводача Д. Т., адвокат Л. и социален работник Б.- от отдел закрила на детето при ДСП "К. село", в което той заявил, че желае да се събере със семейството си – неговите родители, брат и сестри и с дядо му, който е на около 60 години, болен е и не може да работи, а и не работи от 4-5 години, не получава пенсия, издържат го децата му, като дядо му е баща на баща му и за него се грижи снаха му Ф.- съпруга на сина му А., дядото живее в [населено място], С. в собствена къща, като дядото живее наблизно и всеки живее в отделна къща, но те са наблизно- на 50 метра, като снахата Ф. живее в неговата къща, посочил, че иска да се събере с дядо си, защото чичо му А., който е в България и същият има намерение да се събере с жена си и ако това стане, дядо му ще остане сам в С., като чичото е в Германия – отишъл е на гости и като се върне ще подаде молба за събиране на семейството, като дядо му е болен, има проблем със сърцето и диабет и целта е да се съберат да живеят като семейство тук.

С Решение № 20738/11.12.2023 година Заместник- председател на ДАБ разрешил на оспорващия да се събере на територията на РБ със семейството му - със своята майка Н. А. Х., със своя баща- Ш. С. Н., със своя непълнолетен брат- Ф. С. Ш., със своите малолетни сестри- Б. С. Ш., А. С. Ш. и Х. С. Ш. и отказал да се събере със своя дядо Н. С. М..

Решението е връчено на оспорващия на 14.12.2023 година и е запознат с текста му на език, който владее с помощта на преводач, както и на адвокат Л..

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Оспореното Решение №20738/11.12.2023 година на Заместник- председател на ДАБ към МС на РБ, в частта, в която е отказано да се оспори да се събере с дядо си низар С. М. представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК, така наречените условия за

редовно действие на административните актове./При преценката,съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма,спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение в обажлванта част е издадено от компетентен орган-това е Заместник- председател на ДАБ към МС на РБ, на когото Оспореното решение е издадено от компетентен орган-това е Заместник-председател на ДАБ към МС на РБ, , на когото изрично по силата на чл.52 от ЗУБ Председател на ДАБ е делегирал правомощия за издаване на решения по реда на чл.48,ал.1,т.1 от ЗУБ. Съгласно чл.52 от ЗУБ (Изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 година/ Председателят на Държавната агенция за бежанците може да делегира правомощията си по чл. 48, ал. 1, т. 1 - 4 и 6 и чл. 53, т. 12, с изключение на правомощието да отнема международна закрила, на заместник-председателите на Държавната агенция за бежанците. / като тук е налице хипотезата на делегиране на правомощия, които законът е предвидил за възможно. Тук е мястото да се направи съпоставка между делегиране и заместване. Д. представлява възможност, предвидена в закона, временно - за определен случай или период от време, съгласно конкретната обстановка и преценката на горестоящ административен орган, той да предостави част от правомощията си на някой от подчинените му органи. Подчиненият орган издава административни актове въз основа на това специално овластяване от органа, в чиято компетентност поначало е решаването на съответния проблем.Той не запазва за постоянно делегираното правомощие. Обикновено делегацията е продиктувана от фактическата невъзможност по-горният орган да реагира своевременно на необходимостта от издаване на множество актове на територията на по-голям район или цялата страна.Възможността за делегиране на административни правомощия се характеризира с няколко принципни ограничения: никой не може да делегира правомощия, които не притежава; не могат да бъдат делегирани правомощия, които законът определя като изрична компетентност на съответния орган; органът, на когото са делегирани правомощия, не може да ги предоставя другиму. При делегиране на правомощия, актът се издава от името на органа,на когото са делегирани правомощията.

За разлика от делегирането,заместването се извършва в случаите, когато лицето, титуляр на правомощия, е в обективна невъзможност да ги изпълнява. В тези случаи, предвид необходимостта от непрекъснато функциониране на административния орган, по силата на изрична писмена заповед, отсъстващият титуляр нарежда заместването му от друго, подчинено нему лице. За определения период,заместващият изпълнява правомощията на замествания в пълен обем, като върши това от името на замествания орган.

Между страните няма спор, а и от приложените по делото доказателства е видно, че лицето Д. К. заема длъжността- Заместник-председател на ДАБ към МС, а от доказателствата по делото е видно, че със Заповед от 12.06.2023 година Председател на ДАБ е делегирал правомощия по чл.48,ал.1,т.2 и т.3 от ЗУБ на Заместник-председател / в това число да взема решения за събиране на семейства/.

Спазени са изискванията на чл.59 АПК за форма.Решението съдържа предвидените в чл.59,ал.2 АПК задължителни реквизити,с означение на фактическите и правните основания за издаването му- чл.34,ал.1 от ЗУБ.

При издаването на решението, Председател на ДАБ към МС на РБ е спазил

процесуално- правните разпоредбите на ЗУБ.

От събраните доказателства е установено, че оспорващият е с предоставен хуманитарен статут в РБ от 08.03.2023 година, като на дата 25.05.2023 година е депозирал молба за събиране със семейството му - своя непълнолетен брат- Ф. С. Ш., със своите малолетни сестри- Б. С. Ш., А. С. Ш. и Х. С. Ш. и с дядо му Н. С. Ш., които живеят в С.. След регистриране на молбата, с оспорващия е проведено интервю, в което той посочил, че желае да се събере със семейството си – неговите родители, брат и сестри и с дядо му, който е на около 60 години, болен е и не може да работи, а и не работи от 4-5 години, не получава пенсия, издържат го децата му, като дядо му е баща на баща му и за него се грижи снаха му Ф.- съпруга на сина му А., дядото живее в [населено място], С. в собствена къща, като дядото живее наблизо и всеки живее в отделна къща, но те са наблизо- на 50 метра, като снахата Ф. живее в неговата къща, посочил, че иска да се събере с дядо си, защото чичо му А., който е в България и същият има намерение да се събере с жена си и ако това стане, дядо му ще остане сам в С., като чичото е в Германия – отишъл е на гости и като се върне ще подаде молба за събиране на семейството, като дядо му е болен, има проблем със сърцето и диабет и целта е да се съберат да живеят като семейство тук.

Интервюто е проведено в присъствието на преводач от арабски език и тестът му е преведен на разбираем за него език, подписал е протокола от проведеното интервю, присъствал е социален работник от Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село и адвокат Л. – назначен за особен представител на оспорващия в производства по ЗУБ.

Административният орган е анализирал приложените от оспорващия доказателства и на тази плоскост не е налице допуснато съществено процесуално нарушение при издаване на решението, твърдяно от оспорващия.

При издаването на решението, ответникът по оспорването е спазил и материално правните разпоредби на ЗУБ.

В чл. 34 от ЗУБ е посочено, че чужденец с предоставена международна закрила има право да поиска да се събере със семейството си на територията на Република България, при условие че семейните връзки предшестват влизането на чужденеца на територията на страната, като председателят на Държавната агенция за бежанците дава разрешение за събиране на семейството. Семейството е под закрилата на държавата и обществото съгласно [чл. 14 КРБ](#). С разпоредбата на [чл. 8, § 1 ЕКПЧ](#) също е визирано правото на зачитане на семейния живот, като в [§ 2](#) са посочени предпоставките, при наличието на които може да има намеса в това право от страна на държавата. Специалният закон [ЗУБ](#) също съдържа редица разпоредби - [чл. 8, ал. 9, чл. 9, ал. 6, чл. 22](#) и [чл. 34](#), които гарантират зачитане на правото на семеен живот и запазване целостта на семейството. Председателят на ДАБ/ както и Заместник-председател на ДАБ при делегирани правомощия/ в качеството му на държавен орган има задължение, произтичащо от посочените разпоредби да не нарушава правото на семеен живот на лицата и целостта на семейството, както и правомощието да прецени наличието или не на законоустановените предпоставки за ограничаването на това право. От своя страна, в §1, т.3. от ДР на ЗУБ "Членове на семейството" са съпругът, съпругата или лицето, с което се намира в доказано стабилна и дълготрайна връзка и техните ненавършили пълнолетие, невстъпили в брак деца, а по б. "в" на същата разпоредба членове на семейството са родителите на всеки от съпрузите, които не са в състояние сами да се грижат за себе си поради напреднала възраст или тежко заболяване и се налага да живеят в едно домакинство със своите деца.

Неоснователно е твърдението на оспорващия, че дядо му ще остане сам в С., болен е няма кой да се грижи за него. На първо място, от доказателствата по делото е установено, че дядото няма сериозни здравословни проблеми и не се нуждае от лечение. Ишемичната болест на сърцето, за която сочи оспорващият няма доказателства да е довела до нужда от лечение, което не може да бъде осъществено в С.. На второ място, според легалната дефиниция на семейство, посочена в [§ 1, т. 3 от ДР на ЗУБ](#), дядото на оспорващия не попада в кръга на лицата от тази категория и соченото нарушение на [чл. 6а от ЗУБ](#), на [Директива 2013/33/ЕС](#) и на [Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи](#), за преценка на най-добрия интерес на непълнолетни деца не е налице. На следващо място, от проведеното интервю е видно, че за дядо му се грижи другата му снаха, той не е живял при оспорващия и неговото семейство, а в друга къща, и няма правна пречка чичо му да подаде молба за събиране на семейството / за събиране с дядо му, който се явява родител на чичо му. Безспорно е, че дядото не попада в определението за членове на семейството и не страда от заболяване, което да обуслови събиране с внука му.

В действащото българско законодателство няма определение за това коя е напреднала възраст. Световната Здравна Организация разделя старостта на 3 етапа-60-75 години – напреднала възраст, т.нар. ранна старост,75-90 години – старческа възраст, т.нар. късна старост,90+ – старост, т.нар. дълголетие.

Следва да бъде посочено още, че в Директива 2003/86/ЕО от 22 септември 2003 година относно правото на събиране на семейството са въведени други изисквания за събиране на семейството, настоящият съдебен състав намира, че не е налице нарушение на нормите на Директивата Държавите от ЕС са свободни да разрешават при определени условия събирането на семейството със роднини по първа пряка линия (баща и майка на чужд гражданин),неомъжени или неженени деца на възраст над пълнолетие. По смисъла на Директивата „събиране на семейство“ означава влизане и пребиваване в държава-членка на членове на семейството на гражданин на трета страна, пребиваващ законно в тази държава-членка, с цел да се съхрани единството на семейството, независимо дали семейните връзки са възникнали преди или след влизането на това лице. Държавите-членки могат със закон или подзаконов нормативен акт да разрешат влизането и пребиваването по смисъла на настоящата Директива, при условие че са спазени изискванията на глава IV за следните членове на семейството-родственици от първа степен по пряка възходяща линия на кандидата или неговия съпруг, когато те се намират на тяхна издръжка и не се ползват с необходимата семейна подкрепа в страната на произход. Разгледано в аспекта на Директивата дядото има необходимата семейна подкрепа в страната си на произход/ за него си грижи снаха му, при което законосъобразно е отказано на оспорващия да се събере на територията на РБ с дядо му.

Съдът не обсъжда останалите наведени доводи в жалбата от адвокат Л. за това дали в С. пенсионерите получават право на пенсия и на каква възраст, дали се спазват традициите за кръщаване на внуците на имената на дядовците, тъй като същите са извън предмета на спора. Представената Справка за ситуацията в страната на произход на оспорващия от процесуалния представител на ответника по оспорването е неотнормима към спора, предмет на делото, тъй като производството не

е за предоставяне на международна закрила.

В контекста на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира, че оспореното решение отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове и предполага отхвърляне на предявената срещу него жалба.

Страните не са заявили претенция за присъждане на разноски.
Воден от гореизложеното, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО на Н. С. Ш. гражданин на С. срещу Решение №20738/11.12.2023 година на Заместник-председател на ДАБ към МС на РБ, в частта, с която последният отказал да разреши на Н. С. Ш. - гражданин на С. да се събере на територията на РБ с дядо му- Н. С. М..

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от решението да се изпрати на **СТРАНИТЕ.**

Решението подлежи на касационно обжалване **В 14 ДНЕВЕН СРОК ОТ ПОЛУЧАВАНЕ НА ПРЕПИС ОТ СЪЩОТО ПРЕД ВАС НА РБ.**

СЪДИЯ: